

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobkyně: X, nar. X
státní příslušnost: X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2024, č. j. OAM-930/ZA-ZA11-ZA01-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2024, č. j. OAM-930/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobkyně v podané žalobě označuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Správní řízení bylo jednostranné a neobjektivní a žalovaný nedodržel řádný procesní postup, vyložil zákon chybně a nedostatečně odůvodnil napadené rozhodnutí. Byl porušen § 14a zákona o azylu.
3. Použité informace žalovaného nejsou aktuální. Žalovaný má posoudit aktuální informace o zemi původu a zjistit přesně a úplně skutečný stav věci.
4. Dále žalobkyně namítá, že byl naplněn azylový důvod uvedený v § 12 písm. b) zákona o azylu, podle kterého se azyl udělí cizinci, který má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu pohlaví. Žalobkyně byla obětí domácího násilí a X policie či jiné státní orgány nebyly schopny ji ochránit. V X na vesnicích nikdo nezasáhne, protože se jedná o záležitost mezi manželi a žena je povinna to strpět. Zákony často platí jen formálně a v praxi je pro ženu složité domoci se svého práva. Soudci a policisté jsou vesměs muži, kteří straní ostatním mužům. Podle celostátního průzkumu v roce 2023 je průměrně každá jedenáctá vdaná X žena obětí domácího násilí, 14 % je obětí ekonomického násilí a 36 % přiznalo, že nad nimi má partner kontrolu (dle informace humanitární organizace ADRA). Žalobkyně kategoricky nesouhlasí se způsobem, jakým žalovaný hodnotil relevantní okolnosti, tedy se závěry vyvozenými z její výpovědi a shromážděných informací. Je přesvědčená, že uvedla dostatek skutečností prokazujících pronásledování a že žalovaný její tvrzení nevyvrátil.
5. Žalobkyně z těchto důvodů navrhnula, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že se žalobkyně v zemi původu dvakrát úspěšně obrátila na policii s žádostí o pomoc. Skutečnost, že byl její bývalý manžel vždy propuštěn, nelze chápat jako neschopnost či neochotu státních orgánů poskytnout adekvátní pomoc.
7. Žalobkyně se po dvou žádostech o pomoc policie přestěhovala, poté na řešení své situace rezignovala a opustila vlast. Nevyčerpala však všechny objektivně dostupné prostředky ochrany (viz strana 5 a 6 napadeného rozhodnutí). Žalovaný zdůraznil, že jeho závěry nejsou v žalobě napadány konkrétním způsobem a žalobní námitky jsou pouhým vyřčením nesouhlasu. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na výše uvedené navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

8. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
9. Dne 16. 7. 2024 žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 19. 7. 2024 poskytla údaje ke své žádosti a byl s ní proveden pohovor. Je státní příslušnicí X, X národnosti a dorozumí se X. Je pravoslavnou křesťankou. Nemá žádné politické přesvědčení. Je rozvedená. Z vlasti odjela dne 22. 4. 2024 a přes Istanbul a Budapešť přicestovala dne 24. 4. 2024 do České republiky. Dříve ve státech EU nepobývala a nebyla jí udělena žádná víza. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Zdravotně je v pořádku, jen má odstraněnou dělohu. Má čistý trestní rejstřík. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že ji pronásleduje její manžel, se kterým se rozvedla. Zatím ji všude našel, dokonce na něj i dvakrát zavolala policii. Také žádá kvůli práci, v X žádná není. Nikdo jí nepomáhá.
10. Dne 27. 8. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, č. j. OAM-930/ZA-ZA11-ZA01-2024, jímž žalobkyni mezinárodní ochranu neudělil v žádné z forem uvedených v zákoně o azylu. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že vycházel z její výpovědi, vyjádření ke zdravotnímu stavu a ze shromážděných zpráv o zemi původu, kterými jsou Informace OAMP, X, Situace X občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 8. 9. 2023, Informace OAMP, X, Domácí násilí, Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 15. 4. 2024, Informace MZV ČR, č. j. 112071-6/2024-MZV/LPTP, X, Činnost policie ze dne 31. 5. 2024, zpráva Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, X, Hodnocení X jako bezpečné země původu, Stav: říjen 2023 ze dne 3. 10. 2023 a zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), X, Přehled údajů o zemi za rok 2022 z prosince 2022.
11. Na základě výše uvedeného žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nebyly splněny zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, protože žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by ve vlasti vyvíjela činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. Žalobkyně není členkou žádné politické strany a nemá žádné politické přesvědčení. Žalovaný neshledal ani důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobkyně neuvedla žádné problémy, které by souvisely s důvody vyjmenovanými v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žádost o mezinárodní ochranu podala žalobkyně, protože ji bývalý manžel měl opakovaně fyzicky napadat a také si ve vlasti není schopna najít zaměstnání. Nebyly splněny ani podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 13 zákona o azylu, protože v ČR nebyl udělen azyl žádnému z rodinných příslušníků žalobkyně. Při posuzování humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu se žalovaný zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobkyně a přihlédl k věku a zdravotnímu stavu. Zdravotní stav je dobrý, jen jí byla odstraněna děloha. Na humanitární azyl není právní nárok a je udělován jen za výjimečných okolností. Žalobkyně zároveň nepochází ze země, která by čelila humanitární katastrofě.
12. Při posuzování doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu žalovaný neshledal, že by žalobkyni mohla v případě návratu hrozit vážná újma formou trestu smrti. X zákony neumožňují udělit trest smrti za žádný trestný čin. Dále se zabýval otázkou, zda žalobkyni hrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Žalobkyně během správního řízení uvedla, že jí bývalý manžel začal vyhrožovat a fyzicky napadat po operativním odstranění dělohy. Dvakrát se obrátila na policii, bývalý manžel byl však vždy propuštěn a nemělo cenu situaci více řešit, protože výsledek byl vždy stejný a bývalý manžel ji opět napadl. Na nějakou dobu se přestěhovala k příbuzným, ale i tam jí bývalý manžel

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

začal působit potíže, tak se rozhodla opustit vlast. Kromě policie se neobrátila na žádnou organizaci s žádostí o pomoc. Zároveň je uprchlicí z Abcházie, kterou musela v roce 1993 opustit. Žalovaný si v souvislosti s obavou žalobkyně z bývalého manžela opatřil Informaci OAMP, X, Domácí násilí, Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 15. 4. 2024, ze které vyvodil, že žalobkyně může využít vnitřní ochranu své domovské země. Žalobkyně neuvedla žádnou skutečnost, na jejímž základě by bylo možné dospět k závěru, že by jí pomoc měla být odmítnuta či by byla nedostupná. Dále je na základě Informace o činnosti policie možné využít obranných mechanismů či podat stížnost na policii v případě její nečinnosti. Žalobkyně se na X policii již dvakrát obrátila, v obou případech byl její bývalý manžel zadržen, čímž byla potvrzena efektivita tamní policie v souvislosti s domácím násilím. Azylové domy a krizová centra se nacházejí například ve městech K., O. či B., které se nacházejí 105 až 125 km od jejího posledního bydliště. Je logické využít ochranných mechanismů organizací poskytujících pomoc obětem domácího násilí v zemi původu před odjezdem do zahraničí. Žalovaný v souvislosti s využitím vnitrostátních prostředků ochrany odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003-44. Ohledně odchodu z Abcházie žalovaný konstatoval, že žalobkyně opustila Abcházii již v roce 1993, od té doby nepociťovala v této souvislosti žádné potíže a od roku 2016 v tomto regionu nebyla. Žalobkyně nebude mít ani žádné problémy z důvodu dlouhodobého pobytu v zahraničí. Žalovaný se dále zabýval i ekonomickými problémy a opatřil si zprávu Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), která se věnuje nezaměstnanosti. Konstatoval, že žalobkyně může po návratu do vlasti využít pomoc v souvislosti s hledáním zaměstnání navzdory svému argumentu, že po dosažení 40 let je problém najít práci. Z příslušné zprávy plyne, že pro přijetí do systému odborného vzdělávání za účelem získání zaměstnání není určena věková hranice. Nebyly splněny ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, protože na území X neprobíhá ozbrojený konflikt. Žalovaný rovněž neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14b zákona o azylu, protože žádný z žalobkyniných rodinných příslušníků nepožívá doplňkovou ochranu.

V.

Jednání a právní posouzení věci soudem

13. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 6. 3. 2025 žalobkyně argumentovala shodně jako v podané žalobě a navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
15. Zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhnul zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

16. Žalobkyně v žalobě uvádí, že je napadené rozhodnutí nezákonné, nepřezkoumatelné a nedostatečně odůvodněné, správní řízení bylo jednostranné a neobjektivní, nebyl dodržen řádný procesní postup, zákon byl vyložen chybně a byl porušen § 14a zákona o azylu. Žádným způsobem však nekonkretizovala, jakým způsobem mělo k těmto pochybením dojít. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, „[ž]alobce je též povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Žalobkyně této povinnosti nedostála, nespecifikovala, jakým způsobem se měl žalovaný zmíněných nezákonných kroků dopustit, a soud ani žádné pochybení neshledal. Žalovaný vedl správní řízení standardním způsobem, získal od žalobkyně údaje k žádosti o mezinárodní ochranu, provedl s ní pohovor, obstaral si řadu zpráv o zemi původu, s tvrzeními žalobkyně i s údaji ze zpráv o zemi původu se vypořádal a vydal rozhodnutí, které řádné zdůvodnil. Soud proto tyto námitky považuje za nedůvodné.
17. Podle žalobkyně jsou použité Informace Ministerstva vnitra neaktuální. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, podle kterého „[i]nformace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“ Žalobkyně bližším způsobem nespecifikovala, jaké údaje obsažené ve zprávách o zemi původu mají být zastaralé. Součástí správního spisu jsou Informace OAMP, X, Situace X občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce ze dne 8. 9. 2023, Informace OAMP, X, Domácí násilí, Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 15. 4. 2024, Informace MZV ČR, č. j. 112071-6/2024-MZV/LPTP, X, Činnost policie ze dne 31. 5. 2024, zpráva Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, X, Hodnocení X jako bezpečné země původu, Stav: říjen 2023 ze dne 3. 10. 2023 a zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), X, Přehled údajů o zemi za rok 2022 z prosince 2022. Soud upozorňuje, že zpráva týkající se domácího násilí byla vypracována přibližně čtyři a půl měsíce a zpráva o činnosti policie přibližně tři měsíce před vydáním napadeného rozhodnutí, a ačkoli je časový odstup pouze jedním z možných kritérií pro posouzení aktuálnosti zpráv, nelze jej přehlížet, zejména když žalobkyně nekonkretizovala, které údaje mají být ve shromážděných zprávách zastaralé. Žalobkyně žádné novější dokumenty nepředložila. Soud proto nemá důvod pochybovat o aktuálnosti zpráv o zemi původu.
18. Žalobkyně dále v žalobě namítá, že byla obětí domácího násilí, policie či jiné státní orgány nebyly schopny ji ochránit a že v praxi je pro ženu složité domoci se svého práva. Soud konstatuje, že žaloba je velice obecná a nereaguje na argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně na svého bývalého manžela dvakrát zavolala policii, jak uvedla v údajích k žádosti o mezinárodní ochranu. Při pohovoru žalovanému sdělila, že bývalý manžel byl zadržen „a já jsem žádala, aby byl uvězněn. On mi začal vyhrožovat smrtí, pokud to neodvolám, a tak jsem svou žádost o zadržení vzala zpět.“ Žalobkyně snášela domácí násilí rok a půl, následně od manžela odešla a odstěhovala se. Našel ji, což žalobkyně nahlásila na policii, bývalý manžel byl zadržen na dva nebo tři měsíce, pak byl propuštěn. Na jiný orgán se neobrátila, neoslovila ani žádnou organizaci. Podle údajů k žádosti o mezinárodní ochranu je rozvedená.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

19. Nejvyšší správní soud se k otázce pronásledování ze strany soukromých osob vyjádřil mnohokrát, například v rozsudku ze dne 14. 6. 2007, č. j. 9 Azs 49/2007-68, podle kterého skutečnost, že „žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“ Konkrétně ve věci domácího násilí lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2009, č. j. 4 Azs 31/2009-93, ve kterém je uvedeno, že „domácí násilí může v konkrétních případech naplňovat znaky pronásledování, či nebezpečí vážné újmy, podle toho, zda je stát původu žadatele schopen a ochoten poskytnout ochranu proti tomuto jednání.“
20. Součástí správního spisu je Informace OAMP, X, Domácí násilí, Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 15. 4. 2024. Z této Informace vyplývá, že X policie provozuje non-stop tísňovou linku, další linka je určena k poskytování informací o ochranných mechanismech a pro obecné konzultace. Prvním reakčním orgánem je tzv. hlídková policie a místní okresní policie, oba útvary disponují právem na místě vydat rozhodnutí o vykázání. Pro zlepšení kvality vyšetřování domácího násilí na ženách byl v roce 2018 ustanoven v rámci ministerstva odbor ochrany lidských práv a monitorování kvality. Od dubna 2021 mají případy domácího násilí vyšetřovat pouze zvláště vyškolení prokurátoři z Kanceláře prokurátora a policisté. Podle oficiálních informací podstoupilo výcvik v oblasti domácího násilí 14,4 tis. příslušníků policie a v rámci prokuratury se problematice věnuje 209 prokurátorů. Podle zpráv z neziskového sektoru a Kanceláře veřejného ochránce práv přístup X úřadů (policie i prokuratury) charakterizovala fragmentárnost a neschopnost podchytit recidivu. Mezi zmiňované problémy patřil necitlivý přístup ze strany vyšetřujících a zasahujících policistů, neschopnost zajistit anonymitu pro oběť kvůli architektuře policejních stanic, např. společný prostor pro výslechy, a v neposlední řadě nedostatečné personální kapacity státu. Naproti tomu podle úřadů by situaci v daných oblastech mělo zefektivnit oddělení pozice vyšetřovatele a zasahujícího (operativního) policisty v rámci reformy policie. Za sociální politiku v oblasti domácího násilí (pomoc, rehabilitace apod.) je zodpovědné zejména ministerstvo pro vnitřně vysídlené osoby z okupovaných teritorií, práce, zdraví a sociálních věcí. Přístup k sociální pomoci vzniká na základě tzv. statusu oběti. V X existuje pět úkrytů/azylových domů a pět krizových center, které provozuje Státní fond na ochranu a podporu obětí obchodování s lidmi a Agentura pro péči a pomoc obětem obchodování s lidmi. V rámci obou center jsou k dispozici sociální pracovníci i psychologové. Krizová centra provozovaly také některé neziskové organizace. Státem provozované úkryty ubytovávají jak ženské, dětské, tak mužské klienty a předpokladem pro vstup je oficiální status oběti domácího násilí. Všechny poskytované služby – ubytování, právní, psychologické a tlumočnické služby – jsou bezplatné. Tým specialistů krizových center zahrnuje vždy právníka, sociálního pracovníka, zdravotní sestru, psychologa a pečovatelku pro děti. Doba pobytu v úkrytu je omezena od 1 dne do 9 měsíců, v případě pobytu s dětmi až 12 měsíců. Poté klientovi úkrytu vzniká nárok na sociální bydlení buď formou financování nájmu, nebo získání sociálního bytu. Mechanismy samospráv na podporu obětí domácího násilí zahrnují především finanční pobídky (jednorázové i pravidelné), pomoc s platbou nájmu, materiální i personální pomoc nebo financování lékařské pomoci (vč. vyšetření). Podle zprávy je přístup samospráv charakterizován fragmentarností nebo některými byrokratickými překážkami, ač podle téže zprávy nelze uvedené problémy vztáhnout na všechny samosprávy. Úkryty hodnotili lidskoprávní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

aktivisté jako nejorganizovanější článek z celého systému psychosociální rehabilitace ženských obětí násilí. Nestátní neziskový sektor se vyznačuje větší flexibilitou služeb pro potřeby klienta i vyšší kvalitou.

21. Soud na základě výše uvedených tvrzení žalobkyně a informací obsažených ve spisu konstatuje, že žalobkyně se dvakrát obrátila na policii poté, co ji bývalý manžel napadl. Příslušný policejní orgán konal a bývalého manžela zadržel. Žalobkyně neuvedla, že by s ní policie jednala diskriminujícím či jiným nestandardním způsobem. V jednom ze dvou případů žalobkyně zřejmě vzala zpět souhlas s trestním stíháním, proto již policie nemohla pokračovat ve vyšetřování. Tento případ nesvědčí o neschopnosti policie. Ve druhém případě, kdy byl bývalý manžel zadržen a zřejmě po intervenci příbuzných propuštěn na svobodu, bylo možné podat stížnost. Podle Informace MZV ČR, č. j. 112071-6/2024-MZV/LPTP, X, Činnost policie ze dne 31. 5. 2024 *„Generální inspekce MV X odhaluje a relevantním způsobem reaguje na porušení etiky, disciplinárních norem, nevhodné plnění povinností a protiprávní jednání ze strany zaměstnanců policie. [...] Za vlády M. S. (2004–12) došlo k reformě policie a k vymýcení drobné korupce. Ani NNO věnující se korupci (Transparency International X) v posledních letech neinformují o systémové korupci v policie. X policie se také zjevně těší důvěře a obyvatelstvo X se v zemi cítí bezpečně“*. Pokud tedy v tomto druhém případě došlo k pochybení ze strany policie, byl k dispozici efektivní prostředek nápravy v podobě stížnosti.
22. Zpráva o zemi původu věnující se domácímu násilí rovněž dokládá, že obětem domácího násilí poskytují pomoc X orgány veřejné správy, nikoli jen neziskové organizace. Prokurátoři a policisté jsou vyškoleni pro práci s oběti domácího násilí. Státní fond na ochranu a podporu obětí obchodování s lidmi a Agentura pro péči a pomoc obětem obchodování s lidmi provozují pět úkrytů/azylových domů a pět krizových center. Lidskoprávní aktivisté navzdory určitým výhradám hodnotí úkryty jako nejorganizovanější článek z celého systému psychosociální rehabilitace ženských obětí násilí. Samosprávy poskytují finanční pobídky na podporu obětí domácího násilí, pomoc s platbou nájmu, materiální i personální pomoc nebo financování lékařské pomoci. Žalobkyně je rozvedená a všechny její děti jsou zletilé, proto nemusí být s bývalým manželem v kontaktu ani kvůli jejich výchově a výživě. Neexistuje objektivní překážka v přístupu ke zmíněným službám, které X orgány veřejné správy nabízejí obětem domácího násilí. Soud má za to, že s pomocí zmíněných prostředků ochrany má žalobkyně možnost svou situaci řešit.
23. Na základě shora uvedených skutečností dospěl žalovaný ke správnému závěru, že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu dle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu ani pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Soud má za to, že žalovaný si pro uvedený závěr opatřil dostatečné podklady, které se uvedené problematiky týkaly. Napadené rozhodnutí tak bylo v tomto směru vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise. Shora uvedené závěry pak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

VI.

Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

24. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. března 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně